Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

FOU nr 1982.216 (Gældende)

Kvalifikationstillæg ved nyansættelse

Ministerium: Folketinget

Kvalifikationstillæg ved nyansættelse

Kritiseret Den kongelige grønlandske Handel for i forbindelse med en ansættelse ikke at have gjort en ansøger bekendt med fremgangsmåden ved ydelsen af kvalifikationstillæg og med, at ydelse af tillæg var usikker. Fundet det meget beklageligt, at handelen formulerede ansættelsesbrevet således, at den ansatte måtte få det bestemte indtryk, at der til stillingen med stor sikkerhed blev knyttet et bestemt kvalifikationstillæg.

Henstillet til ministeriet for Grønland sammen med finansministeriet på ny at overveje spørgsmålet om ydelse af et tillæg.

(J. nr. 1981-507-30)

Dansk Magisterforening klagede over Den kongelige grønlandske Handels fremgangsmåde i forbindelse med ansættelse af et af foreningens medlemmer, A. Ministeriet for Grønland havde i en skrivelse af 31. oktober 1980 meddelt A, at finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, havde tiltrådt, at der blev ydet A et tillæg i henhold til § 1, stk. 2, i overenskomsten mellem Dansk Magisterforening og finansministeriet på 14.140 kr. i årligt grundbeløb. Tillægget blev udbetalt med virkning fra A's tiltræden i stillingen den 1. juli 1979, men blev af ministeriet for Grønland i skrivelsen af 31. oktober 1980 opsagt med 3 måneders varsel.

Efter foreningens opfattelse havde Den kongelige grønlandske Handel ved ansættelsen af A i maj måned 1979 stillet ham i udsigt, at der ved ansættelsen ville blive ydet ham et tillæg med et grundbeløb på 37.400 kr., stigende efter 2 år til 57.400 kr. Dansk Magisterforening var opmærksom på, at det kunne være tvivlsomt, om Den kongelige grønlandske Handel havde afgivet et egentligt juridisk bindende løfte om et tillæg af den nævnte størrelse. Foreningen fandt imidlertid, at den af Den kongelige grønlandske Handel udviste adfærd var urimelig og kritisabel. Efter foreningens opfattelse burde Den kongelige grønlandske Handel have gjort A opmærksom dels på fremgangsmåden i forbindelse med ydelse af tillæg, dels på, at det, indtil aftale mellem foreningen og finansministeriet var indgået, var meget usikkert, hvorvidt A kunne opnå et tillæg.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at Den kongelige grønlandske Handel i (bl.a.) dagbladsannoncer den 21. januar 1979 søgte en civilingeniør til produktionsafdelingens anlægskontor. I annoncen var det oplyst, at »stillingen aflønnes efter overenskomst af 1977 mellem finansministeriet og Dansk Ingeniørforening med kvalifikationstillæg i overensstemmelse med de store krav, der stilles«.

I en skrivelse af 7. februar 1979 ansøgte A om stillingen. Han oplyste i ansøgningen bl.a., at han anså sig for »kvalificeret til at løse stillingens arbejdsopgaver« til trods for, at han ikke var cand.polyt., men cand.scient. med marinbiologi som speciale og fiskeribiologi/teknologi som senere arbejdsområde. A var kandidat fra marts 1978.

Efter en ansættelsessamtale i april måned 1979 (og en efterfølgende telefonsamtale med A) anmodede Den kongelige grønlandske Handel, personaleafdelingen, i skrivelse af 4. maj 1979 finansministeriet om, at en stilling som ingeniør (DIF) på handelens hovedkonto på finansloven blev ændret ved forslag til tillægsbevillingslov for 1979 til en stilling som magister (DM). Det blev i skrivelsen oplyst, at baggrunden for anmodningen var, at Den kongelige grønlandske Handel ønskede at besætte den ledige stilling som leder af produktionsafdelingens anlægskontor, der hidtil havde været besat med en civilingeniør, men

som på grund af en midlertidig organisationsomlægning havde været ubesat, med A. (Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, oplyste senere under sagen, at denne stilling blev nedlagt i 1976).

Den kongelige grønlandske Handels skrivelse til finansministeriet indeholdt intet om eventuel ydelse af tillæg.

I skrivelse af 14. maj 1979 til A meddelte Den kongelige grønlandske Handels ansættelseskontor følgende:

»…

Som aftalt telefonisk skal vi hermed bekræfte, at vi er interesseret i at ansætte Dem i vor produktionsafdeling - gerne fra den 1. juli 1979.

I den anledning har vi søgt finansministeriets godkendelse til at konvertere den ledige civilingeniørstilling til en stilling efter overenskomst med Dansk Magisterforening.

Så snart den forventede konvertering er godkendt, vil stillingen blive søgt tillagt et § 1, stk. 2-tillæg.

…«

I skrivelse af 10. maj 1979 til Den kongelige grønlandske Handel meddelte finansministeriets budgetdepartement, at departementet kunne tiltræde, at et forslag om oprettelse af en stilling som magister (AC) »mod nedlæggelse af en stilling som ingeniør (DIF) under § 2.08.03. Produktion og salg af grønlandske produkter« blev optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1979.

I midten af maj måned 1979 havde A endnu en telefonsamtale med Den kongelige grønlandske Handel.

I et ansættelsesbrev af 25. maj 1979 bekræftede Den kongelige grønlandske Handel ansættelsen af A som afdelingsleder fra den 1. juli 1979. Ansættelsesbrevet blev underskrevet af A den 27. maj 1979.

I ansættelsesbrevet var bl.a. anført følgende:

»…

Vi skal samtidig bekræfte, at vi har søgt finansministeriet om et § 1, stk. 2-tillæg med et grundbeløb på 37.400 kr. p.a. Når finansministeriets godkendelse foreligger, vil nærmere meddelelse om lønning - herunder taktregulering og pensionsbidrag - blive fremsendt.

…«

I skrivelse af 12. juni 1979 anmodede Den kongelige grønlandske Handel ministeriet for Grønland om tilslutning til, at A fra ansættelsen fik tillagt et § 1, stk. 2-tillæg med et grundbeløb på 37.400 kr. pr. år, stigende til et grundbeløb på 57.400 kr. pr. år efter 2 års ansættelse. Spørgsmålet om størrelsen af et eventuelt tillæg til A blev herefter drøftet telefonisk den 15. juni 1979 mellem Den kongelige grønlandske Handel og ministeriet for Grønland. Sagsbehandleren i ministeriet havde samme dag på skrivelsen af 12. juni 1979 noteret: »Har d.d. talt med … (kontorchef i Den kongelige grønlandske Handel; min bemærkning) vedrørende § 1, stk. 2-tillæg til (A), og vi blev enige om at søge et § 1, stk. 2-tillæg på 2.700 kr. gammelt grundbeløb.«

I en skrivelse af 20. juni 1979 anmodede ministeriet for Grønland finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, om tilslutning til, at A med virkning fra ansættelsesdagen fik tillagt et § 1, stk. 2-tillæg med et grundbeløb på 14.140 kr. pr. år (nyt grundbeløb).

Af en skrivelse af 11. juli 1979 til Dansk Magisterforening fra A fremgik det, at A den 29. juni 1979 var blevet orienteret af Den kongelige grønlandske Handels produktionsafdeling om, »at finansministeriet ikke kunne acceptere et tillæg af det ønskede omfang«. I skrivelsen til Dansk Magisterforening bad A foreningen om at yde støtte til »tilvejebringelse af det til stillingen knyttede § 1, stk. 2-tillæg af den ønskede beløbsstørrelse«. A havde accepteret stillingen »ud fra disse forudsætninger«.

I skrivelse af 16. juli 1979 anmodede Dansk Magisterforening finansministeriet om en forhandling med henblik på indgåelse af en aftale om tillæg til A.

Der var herefter en omfattende brevveksling mellem Den kongelige grønlandske Handel, ministeriet for Grønland og finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, om sagen. Jeg skal her alene fremhæve

- skrivelser af 27. juni og 24. juli 1980 fra Den kongelige grønlandske Handel til ministeriet for Grønland, hvori Den kongelige grønlandske Handel bl.a. anførte, at det tillæg, der burde knyttes til A's stilling, burde være af den størrelse, som der oprindelig var ansøgt om (37.400 kr. pr. år stigende efter 2 år til 57.400 kr.). Lederen af det kontor (en civilingeniør), der havde varetaget de opgaver, som A skulle varetage, havde været tillagt et § 1, stk. 2-tillæg med et grundbeløb, som nu svarede til 57.400 kr.,

- en skrivelse af 21. august 1980 fra Den kongelige grønlandske Handel til ministeriet for Grønland, hvor Den kongelige grønlandske Handel anførte, at personalechefen var af den opfattelse, at der under telefonsamtalen den 15. juni 1979 mellem ham og en sagsbehandler i ministeriet var blevet aftalt, at der skulle søges et tillæg med grundbeløb på 27.000 kr. til A.

- en skrivelse af 14. oktober 1980 fra ministeriet for Grønland til finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, hvori ministeriet for Grønland bl.a. indstillede, at A fik tillagt et § 1, stk. 2-tillæg på 27.100 kr. (i stedet for 14.140 kr. som indstillet i skrivelsen af 20. juni 1979).

Der var endvidere forhandlinger mellem Dansk Magisterforening og finansministeriet.

I skrivelse af 31. oktober 1980 meddelte finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, ministeriet for Grønland:

»… at sagen har været drøftet med organisationen, uden at der kunne opnås enighed om tillægsspørgsmålet.

Ifølge det oplyste er (A) blevet ansat i en stilling, der på finanslovens anmærkninger II står opført som magister (AC). Da der således ikke er godkendt oprettet en lederstilling i henhold til gældende regler herom, finder finansministeriet i det foreliggende tilfælde ikke grundlag for at yde pensionsgivende tillæg som ønsket af Dansk Magisterforening.

I overensstemmelse med praksis for ydelse af ikke-pensionsgivende § 1, stk. 2-tillæg til akademikere, der er ansat i stillinger, svarende til (A's), er det finansministeriets opfattelse, at der ikke kan ydes tillæg til (A), bl.a. under hensyntagen til hans meget korte anciennitet, erhvervserfaring m.v.

Da (A) imidlertid af ansættelsesmyndigheden er blevet stillet et § 1, stk. 2-tillæg i udsigt, skal finansministeriet efter omstændighederne tiltræde, at der ydes (A) et § 1, stk. 2-tillæg på 14.140 kr. fra ansættelsen, hvorved det dog er forudsat, at tillægget siges op med varsel svarende til den pågældendes opsigelsesvarsel, dvs. 3 måneders varsel til en måneds udgang, jfr. overenskomstens § 7.

…«

Dansk Magisterforening anførte i klagen bl.a., at A først i slutningen af juni måned 1979 var blevet opmærksom på, at et tillæg til ham først skulle aftales mellem finansministeriet og Dansk Magisterforening. Foreningen oplyste bl.a., *at* A til fordel for ansættelsen ved Den kongelige grønlandske Handel forlod en stilling ved Københavns Universitet, hvortil der var knyttet tillæg, *at* Dansk Magisterforening under A's ansættelse ved Den kongelige grønlandske Handel havde måttet yde ham økonomisk støtte, samt *at* A af økonomiske grunde havde måttet forlade Den kongelige grønlandske Handel. (Det tillæg, som A modtog under sin tidligere ansættelse på Københavns Universitet, var ikke et kvalifikationstillæg, men et rådighedstillæg).

Dansk Magisterforening anførte videre i skrivelsen af 14. april 1981:

»…

Ved en personlig ansættelsessamtale i april 1979 blev der fra repræsentanter for Den kongelige grønlandske Handel til (A) givet tilsagn om et tillæg på et grundbeløb på 37.400 kr. stigende til 57.400 kr., …

Ved en telefonsamtale primo maj 1979 mellem Den kongelige grønlandske Handel og (A) udtalte Den kongelige grønlandske Handels ansættelseskontor, at man var interesseret i at ansætte (A) på ansættelsessamtalens forhandlingsresultat. Det blev samtidig oplyst, at Den kongelige grønlandske Handel ville søge en konvertering af civilingeniørstillingen til en magisterstilling. Denne telefonsamtale er bekræftet ved skrivelse af den 14. maj 1979 fra Den kongelige grønlandske Handel til (A), …

Efter endnu en telefonsamtale i maj 1979 mellem Den kongelige grønlandske Handels ansættelseskontor og (A) - hvor det blev oplyst, at konverteringsproblemet var løst - blev ansættelsen bekræftet ved skrivelse af den 25. maj 1979, … Vedrørende tillægsproblemet blev der givet udtryk for, at dette var en ren formsag, jfr. ansættelsesbrevets bemærkning: »Når finansministeriets godkendelse foreligger«.

…

Stillingsannoncens tekst og de oplysninger (A) modtog inden ansættelsen må have givet ham en rimelig og berettiget forventning om, at han ville få et tillæg med et grundbeløb på 37.400 kr. stigende efter 2 år til 57.400 kr., og at det alene var en formsag at få det godkendt i finansministeriet.

Dansk Magisterforening er opmærksom på, at det kan være tvivlsomt, hvorvidt Den kongelige grønlandske Handel har afgivet et egentlig juridisk bindende løfte om tillæg af ovennævnte størrelse. Foreningen må imidlertid finde, at den af Den kongelige grønlandske Handel udviste adfærd er urimelig og kritisabel. Efter foreningens opfattelse burde Den kongelige grønlandske Handel have gjort (A) opmærksom på fremgangsmåden i forbindelse med ydelse af tillæg, og at det, indtil aftale mellem foreningen og finansministeriet var indgået, var meget usikkert, hvorvidt han kunne opnå tillæg.

…«

Den kongelige grønlandske Handel fremhævede i en udtalelse af 12. maj 1981 til mig navnlig, at der i stillingsopslaget var søgt en civilingeniør og ikke primært en magister, og at det i skrivelsen af 14. maj 1979 var oplyst, dels at Den kongelige grønlandske Handel havde søgt finansministeriet om godkendelse af en konvertering af en civilingeniørstilling til en stilling efter overenskomsten med Dansk Magisterforening, dels at handelen, når en sådan konvertering var sket, ville søge om at få tillagt stillingen et § 1, stk. 2-tillæg. Formuleringen af ansættelsesbrevet af 25. maj 1979 om tillægget var »blot en praksis fra tidligere ansættelser af civilingeniører« - efter Den kongelige grønlandske Handels opfattelse var der ikke med formuleringen givet A løfte om tillæg.

Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, anførte i en udtalelse af 10. august 1981 til mig:

»…

Under forhandlingerne med Dansk Magisterforening om tillæg til (A) krævede organisationen et tillæg over den pensionsgivende grænse (31.350 kr. i årligt grundbeløb). Finansministeriet kunne ikke imødekomme organisationen, da den pågældende, ifølge det af ministeriet for Grønland ved skrivelser af 20. juni 1979 og 14. oktober 1980 oplyste, var ansat i en stilling, der på finansloven, anmærkninger II § 2.08.03., står opført som »magister (AC)«. Den pågældende var - uanset titel som afdelingsleder - således ikke ansat i en stilling, der på finansloven er opført som en lederstilling, jfr. Budgetvejledning 1979, pkt. 71.4.

Fra organisationens side blev anført, at (A) burde have tillæg på linie med en tidligere stillingsindehaver, der var leder af anlægskontoret. Denne stilling blev dog i 1976 nedlagt som følge af en omstrukturering. Finansministeriet var ikke af den opfattelse, at man kunne sammenligne den gamle stilling som leder af anlægskontoret med (A's), men gav dog organisationen tilsagn om, at såfremt budgetdepartementet godkendte, at der kunne oprettes en lederstilling for den afdeling, hvortil (A) var tilknyttet, ville man tage sagen op igen.

På denne baggrund var det finansministeriets opfattelse, at (A's) tillægssag måtte afgøres i overensstemmelse med praksis for ydelse af ikke-pensionsgivende § 1, stk. 2-tillæg til akademikere, der er ansat i tilsvarende stillinger. Under hensyntagen til (A's) meget korte anciennitet og erhvervserfaring kunne

finansministeriet derfor principielt ikke tiltræde ydelse af tillæg. Imidlertid vurderede finansministeriet sagen således, at (A) ved ansættelsen af Den kongelige grønlandske Handel var blevet stillet et § 1, stk. 2-tillæg i udsigt, men ikke havde fået løfte om et tillæg af en bestemt størrelse. Som følge heraf tiltrådte finansministeriet, at der efter omstændighederne med virkning fra ansættelsen blev ydet (A) et tillæg på 14.140 kr. i årligt grundbeløb, svarende til det af ministeriet for Grønland ved skrivelse af 20. juni 1979 indstillede, men således at tillægget blev sagt op med et varsel svarende til den pågældendes opsigelsesvarsel.

…«

En af mine medarbejdere fik ved telefonisk henvendelse til ministeriet for Grønland oplyst, at Den kongelige grønlandske Handel ikke havde ansøgt om § 1, stk. 2-tillæg til A inden udarbejdelsen af ansættelsesbrevet af 25. maj 1979.

I en skrivelse til Dansk Magisterforening udtalte jeg følgende:

»Som anført ovenfor har finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, i udtalelsen af 10. august 1981 som begrundelse for ikke at kunne imødekomme Dansk Magisterforenings/(A's) krav om et pensionsgivende tillæg til (A) på 37.400 kr. fra ansættelsen, henvist til budgetvejledningen 1979, pkt. 71.4. I budgetvejldningen (af februar 1979) er under det nævnte punkt bl.a. anført følgende:

»…

Fastsættelsen af *løn, og ansættelsesvilkår,* herunder klassificering af stillinger, indgår ikke i stillingskontrollen, men disse vilkår aftales med bindende virkning for staten mellem budgetministeriet (lønnings- og pensionsdepartementet) og tjenestemændenes centralorganisationer og visse andre personaleorganisationer.

For så vidt angår overenskomstansatte er det en betingelse for ydelse af kvalifikationstillæg for lederfunktioner, at der er godkendt en stilling til de pågældende funktioner i overensstemmelse med de under pkt. 73 henholdsvis 76 omtalte regler.

…«

Det fremgår heraf, at fastsættelsen af tillæg til (A) måtte ske efter aftale mellem finansministeriet og organisationen. Ydelse af tillæg, der som i det foreliggende tilfælde måtte begrundes med særlige lederfunktioner knyttet til stillingen, kræver, at der er godkendt en stilling til de pågældende funktioner efter den særlige fremgangsmåde, som er omtalt i budgetvejledningens pkt. 73. »Oprettelse og nedlæggelse af stillinger ved bevillingslov« (eller eventuelt efter reglerne i budgetvejledningens pkt. 76. »Nye og ændrede personalemæssige dispositioner i finansåret« ved forelæggelse for finansudvalget).

Således som sagen er forelagt for mig af Dansk Magisterforening, har jeg ikke anledning til at gå nærmere ind på spørgsmålet, om den stilling, som (A) var ansat i ved Den kongelige grønlandske Handel, havde et sådant indhold, at der til stillingen burde være knyttet et § 1, stk. 2-tillæg, og i bekræftende fald af hvilken størrelse.

Det spørgsmål, der foreligger til min bedømmelse, er, om den fremgangsmåde, som Den kongelige grønlandske Handel har anvendt, »er urimelig og kritisabel«, navnlig derved, at handelen ikke gjorde »(A) opmærksom på fremgangsmåden i forbindelse med ydelse af tillæg, og at det, indtil aftale mellem foreningen og finansministeriet var indgået, var meget usikkert, hvorvidt han kunne opnå tillæg«.

Ved min bedømmelse af dette spørgsmål må jeg efter det oplyste lægge til grund, at der på tidspunktet for opslaget af stillingen i januar 1979, da der blev stillet et (større) kvalifikationstillæg i udsigt, ikke af Den kongelige grønlandske Handel (eller ministeriet for Grønland) var foretaget noget med henblik på at opnå, at der blev knyttet et kvalifikationstillæg til stillingen.

Tilsvarende var der på tidspunktet for ansættelsen af (A) i maj måned 1979 ikke foretaget noget med henblik på at opnå et kvalifikationstillæg til stillingen. Uanset dette anførte Den kongelige grønlandske Handel i ansættelsesskrivelsen, »at vi har søgt finansministeriet om et § 1, stk. 2-tillæg, med et grundbeløb på 37.400 kr. p.a. Når finansministeriets godkendelse foreligger …«

Denne formulering sammenholdt med indholdet af stillingsopslaget måtte efter min opfattelse være egnet til at give (A) det bestemte indtryk, at Den kongelige grønlandske Handel i hvert fald havde en betydelig grad af sikkerhed for, at der til stillingen ville blive knyttet et kvalifikationstillæg som det nævnte eller dog i tilnærmelsesvis den angivne størrelsesorden.

Som det fremgår af det, der er anført ovenfor, anmodede Den kongelige grønlandske Handel imidlertid først i skrivelsen af 12. juni 1979 ministeriet for Grønland om tilslutning til, at der blev tillagt (A) et kvalifikationstillæg på 27.400 kr., og først i skrivelse af 20. juni 1979 anmodede ministeriet finansministeriet om, at der blev tillagt (A) et tillæg.

Jeg må være enig med Dansk Magisterforening i, at det er kritisabelt, at handelen ikke gjorde (A) opmærksom på fremgangsmåden i forbindelse med ydelse af tillæg, og at det, indtil aftale mellem foreningen og finansministeriet var indgået, var meget usikkert, hvorvidt han kunne opnå tillæg, og jeg må under disse omstændigheder finde det meget beklageligt, at Den kongelige grønlandske Handel - uden at der var tilstrækkeligt grundlag herfor - i ansættelsesbrevet formulerede sig på en sådan måde, at det måtte give (A) det bestemte indtryk, at der til stillingen (med stor sikkerhed) ville blive knyttet det nævnte kvalifikationstillæg.

Jeg har gjort Den kongelige grønlandske Handel og ministeriet for Grønland bekendt med min opfattelse.

Jeg skal tilføje følgende:

Således som sagen foreligger oplyst, må jeg lægge til grund, at der under telefonsamtalen den 15. juni 1979 mellem (en) kontorchef … (i) Den kongelige grønlandske Handel og en sagsbehandler i ministeriet for Grønland opstod en misforståelse, således at det var sagsbehandlerens opfattelse, at der skulle søges lønnings- og pensionsdepartementets godkendelse til at udbetale (A) et § 1, stk. 2-tillæg med »gammelt grundbeløb« (efter satserne forud for 1. april 1978) på 2.700 kr., medens det var kontorchef …s opfattelse, at det var aftalt, at der skulle søges et tillæg på 27.000 kr. (formentlig »nyt grundbeløb«).

Jeg bemærker herved, at tillæg med »gammelt grundbeløb« på 2.700 kr. pr. 1. april 1978 blev omregnet til »nyt grundbeløb« på 14.140 kr., når det gjaldt tillæg til overenskomstansatte, f.eks. § 1, stk. 2-tillæg. For så vidt angik generelle og særlige tillæg til tjenestemandslønninger, blev tillæg med »gammelt grundbeløb« på 2.700 kr. omregnet til »nyt grundbeløb« på 24.025 kr. Det sidstnævnte tillæg udgjorde pr. 1. april 1979 inklusive taktreguleringstillæg 25.826,88 kr. - dvs. omtrent det beløb, som kontorchef … mente at have aftalt med sagsbehandleren i ministeriet, at der skulle søges til (A).

Den kongelige grønlandske Handel modtog en genpart af ministeriet for Grønlands skrivelse af 20. juni 1979 til lønnings- og pensionsdepartementet, hvori ministeriet anmodede om tilslutning til, at (A) fik tillagt et tillæg på 14.140 kr. pr. år, men først med Den kongelige grønlandske Handels skrivelse af 21. august 1980 blev ministeriet for Grønland gjort opmærksom på, at der var sket en misforståelse med hensyn til størrelsen af det tillæg, der skulle søges.

I skrivelsen af 14. oktober 1980 til lønnings- og pensionsdepartementet ændrede ministeriet for Grønland herefter ministeriets tidligere indstilling, således at det nu blev indstillet, at (A) blev tillagt § 1, stk. 2-tillæg med et årligt grundbeløb på 27.100 kr.

Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, tiltrådte i skrivelsen af 31. oktober 1980 til ministeriet for Grønland »efter omstændighederne«, at der blev ydet (A) et § 1, stk. 2-tillæg på 14.140

kr. fra ansættelsen, idet ministeriet forudsatte, at tillægget blev sagt op med et varsel svarende til (A's) opsigelsesvarsel. Lønnings- og pensionsdepartementet henviste herved til, at (A) var stillet et § 1, stk. 2-tillæg i udsigt.

I udtalelsen af 10. august 1981 anførte lønnings- og pensionsdepartementet, at departementet herved vurderede, at der var blevet stillet (A) et tillæg i udsigt, men ikke af en bestemt størrelse, og at departementet »tiltrådte« det af ministeriet for Grønland (i skrivelsen af 20. juni 1979) »indstillede« tillæg.

Så vidt jeg kan se af sagen, var lønnings- og pensionsdepartementet ikke, da departementet traf afgørelsen i skrivelsen af 31. oktober 1980, bekendt med det forhold, at det var på grund af en misforståelse, at ministeriet for Grønlands oprindelige indstilling omfattede et tillæg på kun 14.140 kr. og ikke et tillæg (som senere indstillet) på 27.100 kr. Departementet ses ikke på daværende tidspunkt at have været i besiddelse af brevvekslingen mellem Den kongelige grønlandske Handel og ministeriet for Grønland fra sommeren 1980.

Jeg har på denne baggrund fundet samtidig hermed at burde henstille til ministeriet for Grønland på ny at rejse sagen over for lønnings- og pensionsdepartementet og i den forbindelse fremlægge den nævnte brevveksling mellem ministeriet og Den kongelige grønlandske Handel om den misforståelse, der var baggrunden for, at ministeriet oprindelig søgte om et tillæg på 14.140 kr. til (A) med henblik på, at lønnings- og pensionsdepartementet kan tage stilling til, om departementet på denne baggrund vil kunne tiltræde, at grundbeløbet for det tillæg, der blev ydet (A) fra hans tiltræden ved Den kongelige grønlandske Handel og indtil udgangen af januar 1981, forhøjes til 27.100 kr.

Jeg har bedt ministeriet for Grønland om at underrette mig om, hvad der videre sker i sagen.«

Den 11. juli 1983 modtog jeg underretning om, at ministeriet for Grønland og finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, efter en fornyet gennemgang af sagen havde besluttet for perioden 1. juli 1979 - 31. januar 1981 at yde A et tillæg med et grundbeløb på 27.100 kr.

Jeg meddelte herefter ministeriet for Grønland og finansministeriet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.